

ren, wat hij verder ter aanvulling van de autobiographie weet te verhalen. Om Margareta's schande geheim te houden zond men haar naar Rotterdam en de vader gaf den knaap — die daar geboren werd — zijn naam en hij heette Gerardus Gerardi op de bij ons gewone wijze, die ook oudtijds bij de Grieken en Romeinen gebruikelijk was. Maar omdat die naam in ons taaleigen in beteekenis verwant schijnt te zijn met het werkwoord »begeeren» (*desiderare*) nam hij als voornaam Desiderius aan, waarbij hij later het Grieksche woord van dezelfde beteekenis voegde en Erasmus wilde bijgenaamd worden.

De overige algemeen bekende bijzonderheden zijn weer te vinden in de autobiographie.

Gerard, die uit droefheid priester is geworden, keert naar zijn vaderland terug, ontdekt daar het bedrog en ofschoon alle betrekkingen tusschen hem en de moeder van zijn kind zijn afgebroken, zorgt hij toch voor de opvoeding van zijn 4jarig zoontje, dat hij naar school zendt, doch dat in de eerste jaren zeer weinig vorderingen maakte in die onaangename vakken (*litteris illis inamoenis*), waarvoor hij niet geboren was. De jeugdige Erasmus wordt op zijn 9de jaar door zijn vader naar Deventer gezonden — men ziet, zijn vader bemoeit zich steeds met zijne opvoeding, — daarheen volgt hem zijne moeder, »de bewaakster en verzorgster zijner teere jeugd.» Bij welke grootmoeder is hij dan wel opgevoed? Hieruit zou men opmaken, bij die van moederszijde; uit het voorgaande, bij de moeder zijns vaders.

De school te Deventer deugde niet veel (1), maar

---

(1) Zij heet barbara. En daarop volgt de uitdrukking *praelegebatur pater meus*, die voor Merula nog onverstaanbaar was, doch in eene kantteekening bij de Amsterd. uitgave van 1643 (J. Jansonius) uit een handschrift van Boxhorn verklaard wordt.